

има изобличеніе-то на совѣсть-та, кое-то го непрѣстанно мжчи отвжтрѣ; отвѣнь пакъ враждина-та отъ хора-та и наказанія-та, кои-то зема отъ тѣхъ въ тукашныя животъ, и вѣчны-тѣ мжки, кои-то го ожидатъ въ бѣдныя' вѣкъ.

Второ да научи нѣкое искусство или какъвъ годъ занаятъ за да може отъ туй да печели, колко то му трѣба за да живѣе почтенно. Тѣй и богаты-тѣ сж длѣжны да залѣгатъ и тѣе съ присърце въ ученіе-то, за да можтъ наподирь да са упражняватъ въ нѣщо полезно, и тѣй да отбѣгватъ отъ уныніе-то, кое-то е неразлженъ другарь на празность-та и най голѣма мжка.

Трете да са пази отъ душевны-тѣ и тѣлесны-тѣ болки, като са отстранява отъ сичко, що може да докара на душа то утѣсненіе, или на тѣло то болѣдуваніе. Кога пакъ са случятъ или тжгы и утѣсненія на душа-та, или болѣсти на тѣло-то, тогазъ не трѣба да са плаши но да ги търпи велико душно, и да търси, колко то е възможно по скоро, растуха и исцѣленіе.

Четвърто трѣба да са благодари на добрини-тѣ, колко то му е Богъ дарилъ, или ги е съ трудъ и потъ спечелилъ, и да не са измжчва отъ безумно то пожеланіе и стараніе за да добые повече; защото безмѣрны-тѣ и безредны-тѣ пожеланія' сж най големи-тѣ ненрїатели на челѣка, кои-то като го принуждаватъ да са мжчи съ много напрѣганіе какъ по много да спечели, не го оставятъ да са наслаждава нито на тѣзи колко то има.